

[Albrechtsen]

afgøres med kvalificeret flertal.« Og med disse små pressionsgrupper hentydede udenrigsministeren jo til markedsudvalget og flertallet her i folketinget. Skulle vi ikke være oprigtige nok over for hinanden til at kunne erkende, at det er det, som er regeringens sigte med det her, og det, som også er blevet blotlagt gennem den gennemgang, som vi har haft af spørgsmålene her i dag?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det var vel sådan set en slags spørgsmål, hr. Albrechtsen rettede til mig. Han spørger: skulle vi ikke være ærlige og oprigtige? Det vil jeg gerne bekræfte min fortsatte vilje til, men det er altså ikke på den måde, at det kan slutte med, at vi er enige, for vi er jo simpelt hen drønende uenige. Det er også somme tider en fornøjelse. Det har vi da haft meget glæde af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 714

6) Til *statsministeren* af:

Ivar Nørgaard (S):

»Hvilke regeringer i EF har fremsat trusler mod Danmark i form af forslag om ændringer i generelle EF-ordninger eller særordninger, som er til fordel for Danmark?«

Ivar Nørgaard (S):

I det oprindelige hemmelige dokument eller notat af 14. januar, som senere kom frem til offentligheden ad mærkelige veje, har regeringens skribenter nedfældet nogle konkrete eksempler på, hvordan Danmark kan miste fordele, hvis vi siger nej til pakken.

Jeg er interesseret i at vide, om det er fantasifostre eller det bygger på oplysninger, statsministeren har modtaget fra ministerkollegaer i andre lande. Er der andre lande, der virkelig skulle have den onde vilje at ville gennemføre nogle af de skrækelige ting, som man fremmaner, disse fantasifostre?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Ivar Nørgaard er jo en overordentlig erfaren parlamentariker og har også mange års ministergerning bag sig, og derfor kender han udmærket svaret på spørgsmålet. Man

render ikke sådan rundt i EF-samarbejdet og udsteder trusler mod hinanden. Sådan foregår det heldigvis ikke. Vore partnere er repræsenteret af voksne, ansvarlige politikere, og det regner de stadig væk med at vi også er, således at vi selv evner at vurdere konsekvenserne af vore handlinger.

Ivar Nørgaard (S):

Mener statsministeren ikke, at det er landsskadelig virksomhed selv at fremføre en række ting, andre lande vil kunne gennemføre til skade for Danmark, hvis man følger det flertal, der her i folketinget afviste pakken?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, det mener jeg bestemt ikke. De andre lande vidste jo, da vi skrev, hvad vi gjorde, i vore notater, ganske det samme, som blev notaternes indhold. Den situation, som i tilfælde af et nej ved folkeafstemningen vil tegne sig for Danmark, er beskrevet i de indlæg, som udenrigsministeren og jeg selv fremkom med under forespørgselsdebatterne den 21. januar og den 28. januar 1986, og jeg kan da også henvise hr. Ivar Nørgaard til at søge oplysning i disse indlæg, hvor der på fyldig måde er redegjort for en række af de udtalelser, de andre medlemslandes regeringer har fremsat om Danmarks situation.

Ivar Nørgaard (S):

Skal det forstås på den måde, at hvis vi kommer i den situation, at det bliver et nej den 27., vil statsministeren og hans ministerkollegaer ikke modvirke den slags foranstaltninger fra de andre landes side? Har man på forhånd opgivet at modvirke dem? Og hvordan tror statsministeren at man har mulighed for at modvirke dem, når man selv har fremhævet i et stykke papir, at de vil blive resultatet?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er glad for hr. Ivar Nørgaards tillægs spørgsmål, for jeg vil da gerne bekræfte, at regeringen naturligvis i den pågældende ulykkelige situation, hvor der efter et nej er stor usikkerhed om Danmarks økonomiske stilling, med næb og kløer vil kæmpe for at varetage Danmarks interesser bedst muligt, men vi synes også, det er vores pligt at gøre